

tilladt mig at fremsætte, er Hensynet til den store Befolknings Sikkerhed, Hensynet til de mange, der færdes paa Gader og Veje. Nu ved jeg godt, at Køreastigheden, som jeg har talt om, ikke bliver nedsat, men jeg vil i alt Fald henstille til Politimyndighederne, at de sørger for, at denne Køreastighed af 45 km virkelig bliver overholdt. Det kan de meget let kontrollere ved at udsende Prøvebiler. Naar en Politibil kører med den almindelige Fart, vil enhver Bil, der overhaler den, køre med over den reglementerede Fart. Jeg haaber, at dette Lovforslags Behandling vil vække saa megen Opsigt ud over Landet, at enhver, der kører et Motorkøretøj, vil faa sin Ansvarfølelse skærpet, naar han læser Forhandlingerne om dette Lovforslag.

Kirk: Klokken er nu blevet mange, og jeg skal derfor holde mig til et eneste Punkt i Lovforslaget; jeg skal endda indskrænke mig til en ganske kort Bemærkning derom. Ændringsforslag Nr. 12, som allerede er omtalt af forskellige Talere, bestemmer, at det skal forbydes Førere af Motorkøretøjer at nyde spirituøse Drikke, saa længe de er i Funktion. Jeg har ikke været Medlem af Udvalget og har derfor ikke været med til at formulere denne Bestemmelse, og jeg kan godt se, at den kunde have været formuleret bedre, end den er; men naar jeg staaar overfor det Spørgsmaal, om jeg skal stemme ja eller nej til dette Ændringsforslag, er jeg ikke i Tvivl: jeg vil stemme ja dertil, omend det er mit Haab, at Bestemmelsen under Lovforslagets videre Gang gennem Rigsdagen maaske kunde faa en endnu bedre Form. Hvis vi nemlig ikke faar en Bestemmelse af denne Art, ser jeg ikke rettere, end at Loven ikke bliver helt fyldestgørende med Hensyn til sine Straffebestemmelser. Jeg tror, at Dommerne vil hilse de nye Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, med den største Tilfredshed, og bl. a. vil vi hilse med Tilfredshed Bestemmelsen om, at den, der i beruset Tilstand har ført et Motorkøretøj, kan, selv om han ikke har gjort sig skyldig i nogen Overtrædelse af Loven, straffes principalt med Fængsel og kun under formildende Omstændigheder med en Bøde paa mindst 500 Kr., medens Bøden hittil kun har været mindst 100 Kr. Paa tilsvarende Maade bliver det efter den nye Affattelse af Lovforslagets § 34 ordnet med Hensyn til Frakendelse af Retten til at være eller blive Fører af et Motorkøretøj, idet Frakendelsen kan ske, naar Føreren har ført Motorkøretøjet i beruset Tilstand; der er jo endogsaa nu stillet

Ændringsforslag om, at Køretøjet i saa Tilfælde skal frakendes ham. Disse Bestemmelser vil imidlertid ikke kunne anvendes paa ethvert Tilfælde, hvor en Person, der fører et Motorkøretøj, uden at man just kan sige, at han er beruset, dog har nydt saa megen Spiritus, at hans Hjerne, naar det Øjeblik kommer, da han skal træffe en hurtig Beslutning, ikke kan arbejde tilstrækkelig nøjagtigt. Og jeg kan af egen Erfaring sige, at de Tilfælde, hvor Føreren har nydt en Del Spiritus uden at kunne siges at være beruset, netop er de Tilfælde, man i Praksis alleroftest har med at gøre.

Jeg vil derfor meget indtrængende anmode om, at man vedtager Ændringsforslag Nr. 12, man kan jo saa senere under Behandlingen komme med et Ændringsforslag, saaledes at man paa tilbørlig Maade kan ramme de Personer, der, som man siger, har noget i Hovedet, som ikke er absolut berusede, men heller ikke er fuldt ædru. Det er lidt interessant, naar man har disse Personer i Retten, at høre dem sige, at de fejlede ikke noget; men naar man saa skal have specificeret, hvad de har nydt, viser det sig, at det er ikke saa ganske lidt. Kun hvis vi faar Bestemmelser, der kan ramme den Slags Førere, vil Loven kunne blive fuldt ud tilfredsstillende for Domstolene.

Ordføreren (Carl Sørensen): Jeg har for lang Tid siden gjort den Erfaring, at det er langt lettere at kritisere andres Handlinger end at optræde saaledes, at ens egne Handlinger kan staa for Kritik; og den Forhandling, vi har ført her i Dag, bekræfter i høj Grad den Erfaring, jeg i saa Henseende har gjort. Det undrer mig for øvrigt ikke saa meget, at Udvalgsindstillingen kritiseres af Medlemmer her i dette høje Ting, der ikke har haft Sæde i Udvalget; derimod undrer det mig mere, at der ogsaa fra enkelte Udvalgsmedlemmers Side er fremkommet Kritik over den Indstilling, der her foreligger, og som de selv har været med til at vedtage. Hermed sigter jeg til det ærede Medlem Hr. Henningsen, der beklager sig over, at vi ikke har faaet en Revisionsbestemmelse ind i Loven. Jeg har tidligere her i Tinget udtalt mig imod, at vi i Almindelighed indsatte Revisionsbestemmelser i vore Love, saaledes at der efter en vis Tids Forløb paa ny skal fremsættes Forslag. Naar Loven efter Forløbet af denne Tidsfrist atter skal til Behandling her i Tinget og paa ny henvises til Udvalg, forøger dette selvfølgelig Rigsdagens Arbejde i en meget betydelig Grad. Der er jo intet i Vejen